

[Duetoff]

gen. Men lad os tage det i en mediepolitisk diskussion i stedet for.

Så vil jeg gerne sige til hr. Behnke, at jeg er enig i, at det er godt med sponsorering. CD har støttet sponsorering ganske meget, men jeg vil bare sige til hr. Behnke, at der er i al fald én fundamental forskel på hr. Behnke og CD i al fald, og det er, at vi hele tiden har opfattet sponsoreringen som det, der skulle, for nu at bruge det udtryk, betale bollerne på suppen. Det er det specielle, det ekstra, det, man ikke har haft råd til før, som man nu skulle bruge sponsoreringen til. Vi har aldrig forestillet os, at sponsorering skulle blive en andel af den almindelige udsendelsesvirksomhed.

Og så vil jeg gerne slutte med at sige til hr. Helge Sander – med al den respekt, jeg overhovedet har for hr. Helge Sander – at jeg håber ikke, hr. Helge Sander tegner regeringen, for så er der en mediepolitisk meget spids affære på vej med nogle fundamentale diskussioner her i Tinget om vores fremtidige mediestructur. Det forekommer mig, at hr. Helge Sander sagde noget med, at man nu kunne betale for bruger-tv, og at vi derfor også skulle lade begge vore tv-kanaler gå over til betalings-tv.

Det, nogle af os – og jeg tror endda et flertal i dette Ting – mediepolitisk har satset på, er da, at der er én kanal i Danmark, der har nogle opgaver og nogle pålæg og nogle alsidighedsforpligtelser og nogle public service-forpligtelser og alt det, som ligesom er grundstammen for det hele, og den betaler staten så via en licens.

Hvis man pludselig forestiller sig, at man skulle have en konkurrence ind, så man skulle til at konkurrere på, hvad ved jeg, marmelade i nyhedsudsendelserne, eller hvem der kan vise mest blod, så er grundlaget for dansk mediepolitik for de elektroniske medier væk; for grundlaget er, at vi har det sikkerhedsnet, der hedder Danmarks Radio. Hr. Helge Sander må for mig få alt det betalings-tv, han vil, jo mere jo bedre – jeg synes, folk skal have lov til at have hundrede kanaler, helt fint, de kan lade være med at se dem, hvis de ikke gider – men vi skal have én kanal, der fra dansk side har påtaget sig opgaven at udøve en nyhedsforpligtelse og en kultur-historisk forpligtelse, og det mener jeg vil tabes fuldstændig af syne, hvis de tanker, som hr. Helge Sander kom med omkring betalings-tv, skulle slå igennem i regeringen.

Så selv om jeg aldrig har glædet mig over den radikale deltagelse i regeringen, kan det være, jeg på dette område dog kommer til det i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det sidste skal jeg undlade at kommentere, men til gengæld sige, at jeg rolig tør fastslå, at når vi taler om, hvilke muligheder der er i mediepolitikken i 1993-94 og fremover, er det ikke noget, der er drøftet hverken i regeringen eller blandt ordførerne; det var bare nogle muligheder, som jeg nævnte, og som vi har drøftet i Venstres folketingsgruppe, for, hvordan man kunne finansiere fremover.

Det er rigtigt, at jeg sagde, at vi ikke er blinde for den mulighed, at vi kan bruge et system svarende til telefonsystemet i dag, hvor man betaler for det antal minutter, man ser tv, men det er selvfølgelig også møntet på de mange muligheder, vi får fra nabolande og satellitter. Jeg så forleden dag en opgørelse over, at i dag kan man se 48 kanaler, hvis man har al tænkelig teknik til rådighed. Hvis vi tager Danmarks Radio TV 1, så vil vi meget gerne have licensen bragt ned, og hvis det så skulle kombineres med det, jeg har sagt på dette område, så var det måske noget af det, som vi mødte, da vi i starten havde Kanal 2 her i København, hvor man havde nogle udsendelser, som ikke var betalende, og andre var det. Den mulighed kunne selvfølgelig også eksistere. Men det er lidt fremme i tiden, jeg synes bare ikke, vi skal være blinde over for de muligheder, der er, og i hvert fald er brugerbetaling på dette område os absolut ikke fjern, det må jeg erkende.

Til slut må jeg lige, når jeg nu er kommet herop, sige til hr. Behnke, som var direkte uheldig med at tage udgangspunkt i Venstres ordførertale, da han talte om de 2 pct. stigning hvert år, at også i denne sag har det noget med realisme at gøre. Hr. Behnke ved udmærket godt, at Venstre ikke har hyldet de store stigninger, men vi har til gengæld sagt, at der skal 90 mandater til at tegne et flertal, og hvad ønsker vi så? Ønsker vi 10 pct. stigning, 4 pct. stigning, 2 pct. stigning eller det urealistiske? Hr. Behnke repræsenterer det urealistiske.